

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 16 (367)
2020. gada
20. septembris

SVĒTAIS HIERONĪMS- IZCILS SVĒTO RAKSTU TULKOTĀJS UN SKAIDROTĀJS

Trešdien 30. septembrī pieminam priesteri un Baznīcas doktoru sv. Hieronīmu, kuram pirms 100 gadiem – 1920. gada 15. oktobrī pāvests Benedikts XV veltīja encikliku *Spiritus Paraclitus*. Šogad sv. Hieronīmam aprit 1600 gadu nāves jubileja.

Svētais Gars Mierinātājs cilvēcei dāvājis Svētos Rakstus apmācībai dievišķajās lietās un arī vēlāk rosinājis svētos un izglītotos ļaudis, kuri atfīstītu šo dārgumu un šādi ticīgiem sniegtu

„mierinājumu no Rakstiem” (Rom 15: 4). Viņu vidū izceļas sv. Hieronīms, kuru katoliskā Baznīca godā kā „lielāko mācītāju”, kuru Dievs tai devis Bībeles izpratnei. Viņa piemēra vadīts, pāvests vēlas veicināt Svēto Rakstu studēšanu saskaņā ar priekšteču Leona XIII un Pija X mācību. Sv. Hieronīms, būdams „dedzīgs katolis, izglītots Rakstos” un „katoļticīgo skolotājs” var būt par „paraugu tikumos, skolotāju pasaulei.”

Hieronīms dzima Stridonijā, Dalmatijas un Panonijas robežpilsētā, no

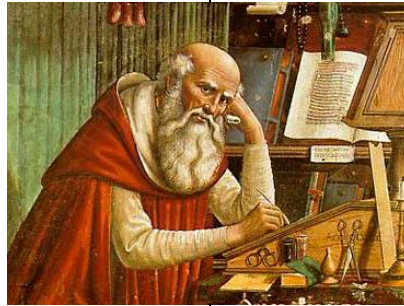
bērnības uzaudzināts katolis, pēc nokristīšanās Romā nodzīvoja garu mūžu, visus spēkus veltīdams Bībeles studēšanai, skaidrošanai un aizstāvēšanai. Romā viņš apguva latīņu un grieķu valodas, pēc retorikas apguves komentēja

pravieti Abdiusu. Šis jaunības gadu darbs rosināja viņā lielu mīlestību uz Bībeli tā, ka viņš nolēma, līdzīgi Evaņģēlijā minētajam dārgmantas atradējam, atteikties no jebkāda šīs pasaules ienākuma un pilnīgi nodoties šādām

studijām. Nekas nevarēja atturēt viņu no šīs stingrās apņēmības. Viņš atstāja mājas, vecākus, māsu un radus; viņš sev atteica izsmalcinātākus un ierastus ēdienus, devās uz Austrumiem, lai ar Bībeles lasīšanu gūtu bagātības Kristū un patiesas zināšanas par savu Pestītāju.

Antiohijā viņš mācījās pie Apolinārija no Laodicejas, pēc tam devās tuksnesī Sīrijā, lai pilnveidotos zināšanās par Bībeli, arī ierobežotu ar nopietnām studijām savas „jaunības vēlmes.”

(turpinājums 3.lpp.)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 20. septembris. Parastā liturģiskā laikposma 25. svētdiena. Sv. Apustuļa un Evaņģēlista Mateja dienas svinības. Draudzes svētki. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Svētā Mise par Oskaru un "Svētais Dievs"

11.00 Galvenā Svētā Mise par +Andreju Danski;

Himna: "Dievs, mēs Tevi slavējam!"

15.00 Svētā Mise par Ralfu Kirikovu – veselību un par ģimeni

18.00 Vesperes

18.30 Svētā Mise par draudzi

Pirmdiena, 21. septembris. Svētais Apustulis un Evaņģēlists Matejs, Svētki.

8.00 Svētā Mise par +Gundaru

Otrdiena, 22. septembris.

8.00 Sv. Mise Agitas nodomā par mirušajām dvēselēm mūža garumā

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Trešdiena, 23. septembris. Sv. Pio no Pjetrelčinas, priesteris. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise Lailas nodomā

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 24. septembris.

8.00 Svētā Mise par +Annu, +Pēteri, +Leopoldu, +Boļeslavu

Piektdiena, 25. septembris.

8.00 Sv. Mise par +Veroniku Gaiduli Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 26. septembris.

8.00 Sv. Mise par +Albertu, +Regīnu, +Franci un +Veroniku Stivriņiem

Svētdiena, 27. septembris. Parastā liturģiskā laikposma 26. svētdiena.

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"

11.00 Galvenā Svētā Mise par Mežaļu ģimeni

15.00 Svētā Mise par +Mariju Dobronravovu. TV translācija.

18.00 Vesperes

18.30 Svētā Mise Raiņa kapu svētku nodomā

Pirmdiena, 28. septembris.

8.00 Sv. Mise par Vēsma Stelpas un Rūtas veselību

Otrdiena, 29. septembris.

Sv. Ercenģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls, Svētki.

8.00 Sv. Mise Jeļenas nodomā par +Zigrīdu

Trešdiena, 30. septembris. Sv. Hieronīms, priesteris un Baznīcas doktors, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Vilhelmu Ikaunieku un +Armandu Gertneru

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 1. oktobris.

Sv. Terēze no Bērna Jēzus, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Nākmaņu un Gabrānu dzimtu mirušajiem; Rožukronis

18.00 Meinarda Fonda Mise

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tynet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore – Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Piektdiena, 2. oktobris.

Jēzus Sirds godināšana.

Sv. Sargeņģeli, piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par Sandru un Intu
Vilcāniem; Jēzus Sirds dievkalpojums.
Rožukronis

Sestdiena, 3. oktobris.

Vissv. Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par +Miliju Olekšu
Rožukronis un veltīšanās akts

**Svētdiena, 4. oktobris. Parastā
liturģiskā laikposma 27. svētdiena.**

**Jēzus Sirds godināšana. Vissvētākā
Sakramenta adorācija.**

8.00 Svētā Mise par draudzi
"Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par +Āriju
Spāriņu un +Ludvigu Maci
Svētlietu pasvētīšana
15.00 Svētā Mise par +Veroniku un
+Salimonu Vēveriem
18.00 Rožukronis
18.30 Svētā Mise par +Artu un +Arnoldu
Ziedojami Vatikāna kūrījai

Pirmdiena, 5. oktobris.

8.00 Sv. Mise Ineses nodomā par Sarmas
dēlu; Rožukronis

Otrdiena, 6. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Vandas veselību;
Rožukronis

**Trešdiena, 7. oktobris. V. J. Marija,
Rožukroņa Karaliene, piemiņas diena**

8.00 Sv. Mise par Vijas Švābes ģimeni
Rožukronis
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 8. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Annu un
+Aleksandru Pipečāniem; Rožukronis

Piektdiena, 9. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Mariju Štrausi un
+Ēriku Bergu; Jēzus Sirds litānija un
Rožukronis

Sestdiena, 10. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Annu, +Teklu un
+Antonu Tučiem; Rožukronis

**Svētdiena, 11. oktobris. Parastā
liturģiskā laikposma 28. svētdiena.**

8.00 Svētā Mise par Gunāru Puķīti un
"Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par Arvīdu un
Ausmu Kalniņiem un Helēnu Siliņu
15.00 Svētā Mise par draudzi
18.00 Rožukronis
18.30 Svētā Mise par Ligitu, Dieva
svētību darba meklējumos

**Svētais Hieronīms - izcils svēto
Rakstu tulkotājs un skaidrotājs**
(noslēgums no 1.lpp.)

Viņš apguva ebreju un haldeju valodas. Trīs gadus viņš mācījās Svētos Rakstus Konstantinopolē, tur arī tulkoja latīņu valodā Origēnu un Euzēbiju. Romā viņu uzņēma pāvests Damasijs. Viņš aizvien darbojās ar Bībeli, pārrakstīja dažādus manuskriptus, atbildēja uz studentu jautājumiem.

Pāvests Damasijs viņam uzticēja pienākumu uzlabot Bībeles latīņu tekstu. Pēc pāvesta nāves viņš uzturējās Betlēmē, klosterī tuvu pie Kristus dzimšanas vietas, lūdžās un studēja Bībeli.

Hieronīms apkopoja labākos Bībeles manuskriptus un komentārus, kā arī

daudzus tekstus, kuri palīdzētu ar lielāku pārlicību lasīt un saprast Svētos Rakstus. Viņš skaidroja sv. Pāvila vēstules, uzlaboja Vecās derības latīņu tekstu ar grieķu valodas palīdzību, no jauna iztulkoja gandrīz visas Vecās derības grāmatas no ebreju un latīņu valodas; viņš skaidroja jautājumus par Bībeli vārdos un rakstos, aizvien atspēkoja katoliskās mācības un vienotības apkarotājus.

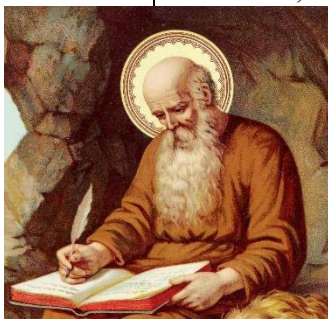
Kopībā ar visu katolisko Baznīcu viņš ticēja, ka Svētie Raksti rakstīti Svētā Gara iedvesmā, Dievs ir to autors. Cilvēciskie autori darbojas pilnīgi brīvi Dieva iedvesmā, katrs saskaņā ar savu dabu un raksturu. Pie sacerēšanas, valodas, izpausmes veida katrs rakstnieks izmantoja savas dāvanas un spējas. Šo Dieva un cilvēka sadarbību Hieronīms salīdzina ar strādnieku, kas savā darbā izmanto līdzekļus tā, ka Raksti ir Dieva Vārds, nevis cilvēciskais. Dievs caur viņiem runā kā caur instrumentiem. Ja Dievs ir Augstākā Patiesība, tad viņš nevar izraisīt kļūdas Svētajos Rakstos. Sv. Augustīns rakstīja Hieronīmam: „Ja šajās grāmatās kaut kas liekas pretējs patiesībai, tad tā nav reāli jādama. Drīzāk jāpieņem, ka vai nu manuskripts ir bojāts, tulkotājs izdarījis kļūdu vai pats lasītājs nespēj saprast.”

Kādai jaunavai Hieronīms rakstīja: „Mīli Bībeli un gudrība mīlēs tevi; mīli to un tā pasargās tevi; godini to un tā apskaus tevi; šī ir rotas, kas jānēsā uz krūts un ausīs” (sal. Sak. 4: 6, 8).

Kādreizējam senatoram un pat konsulam Paulīnam Hieronīms rakstīja: „Ja Svēto Rakstu zināšanas būs tavas dzīves un darba pamatā, ja patiesi iepazīsi

Svētos Rakstus, tad būsī atzīts vadītājs mūsu vidū.”

Šīs debesu Tēva dārgmantas izzināšanai vajadzīga laba gatavošanās un laba griba. Šī dārguma labā visu nākas pārdot (sal. Mt 13: 44). Hieronīms atvadījās no pārejošās pasaules baudām, devās tuksnesī, dzīvoja askētisku dzīvesveidu, novērsa šķēršļus, lai dvēsele iepazītu Jēzu Kristu. Sākumā viņš vēl lasīja laicīgos autorus, piemēram, Ciceronu, līdz, kamēr viņu aizrāva Jēzus

Kristus krusts. Viņš saprata, ka Rakstu skaidrošanā vajadzīgs Dieva Gars; tie lasāmi un saprotami vienīgi ar Svēto Garu, kurā tie rakstīti. Hieronīms pazemīgi lūdza Dieva palīdzību, Svētā Gara gaismu. Aicināja draugus to pašu darīt viņa

labā.

Viņš pašāvās uz Dieva žēlastību un arī Baznīcas tēviem, kuri pauda katolisko ticību. Tāpat viņš ņēma vērā „ticības regulu” kopībā ar sv. Pētera katedru (Romās bīskapa personā). Attiecībā uz apokrifa grāmatu Hieronīms rakstīja: „Kāpēc smērēt rokas ar grāmatu, kuru Baznīca nepieņem?” Viņš vērsās pret herētiķiem, reizē aicinot tos atgriezties pie Mātes, kas nes pestīšanu, lūdās, lai atgriežas tie, kas atstājuši Baznīcu un Svētā Gara mācību, lai sekotu savām atziņām. Arī pašlaik visiem katoļticīgiem būtu paklausīgi jāieklausās Mātes Baznīcas vārdos, jāturas Baznīcas tēvu un Baznīcas maģistērija noteiktajās robežās.

Ja ticīgais ir dievbijīgs un pazemīgs prātā, tas var studēt Bībeli, katru dienu to lasīt. Ja miesa nevergo grēkam, tad nāk gudrība. Taču prāts katru dienu jāstiprina ar Svētajiem Rakstiem. Pārdomājot Dieva

Likumu dienu un nakti, mēs varētu atšķirt viltoto monētu no patiesās kā eksperti naudas mainīšanā. Hieronīms aicināja dedzīgi lasīt Bībeli. Lai miegs lasītāju atrod ar Bībeli rokās tā, ka galva noliecas uz Svēto Rakstu lappuses.

Īpaši tas attiecas uz garīdzniekiem, kuriem jāsludina Kristus vārds. Dažiem paštainībā trūkst izglītības, tie nekultūru pielīdzina svētumam, īstenībā esot bez zināšanām. Plašākas zināšanas par Bībeli piedāvā Bibliiskais institūts, kuru dibinājis Pījs X saskaņā ar Leona XIII vēlmēm.

Kāds tad pēc sv. Hieronīma domām būtu Bībeles studiju mērķis? Vispirms, garīgās pilnības apgūšana. Citādi var nonākt postā. „Bērni lūdz maizi, devēja nav” (Raudu 4: 4). „Izdeldēta ir visa zeme, bet nav neviena, kas to liktu pie sirds” (Jer 12: 11). Otrkārt, katoliskās patiesības aizstāvēšana, ja Bībele kļūst par teoloģiskās mācības dvēseli. Treškārt, sludināšanas auglīgums, jo Raksti pārņem ticīgo dvēseles un Bībeles piemērs ir ļoti uzrunājošs.

Bībeles skaidrošanā vispirms jāņem vērā rakstītais pēc sākotnējā teksta, salīdzinot variantus, meklējot vārdu nozīmi. Hieronīms sākumā vairāk nosliecās uz alegorisku skaidrošanu, taču vēlāk aizvien vairāk novērtēja burtisko nozīmi. Visa skaidrošana izriet no literārās nozīmes, ja arī vēsture tiek skaidrota garīgi. Tomēr nav jāapstājas pie burtiskās nozīmes, bet jārokas pēc dievišķās nozīmes. Skaidrotājam jānorāda ne savas vēlmes, bet to, ko autors reāli domātu. Kristus Evaņģēlijs nav jāpadara ar kļūdainu skaidrošanu par cilvēka Evaņģēliju. Evaņģēlija mācība ir kā sinepju graudiņš, kas izaug par lielu koku. Hieronīms iestājās par Bībeles saprotamību un vienkāršību.

(Noslēgums sekos)

Svētā Efrēma Sīrieša iecelšanai par Baznīcas mācītāju - 100

1920. gada 5. oktobrī pāvests Benedikts XV parakstīja encikliku *Principi Apostolorum Petro*, ar kuru par Baznīcas mācītāju izsludināja sv. Efrēmu. Kopā ar sv. Hieronīmu viņi dzīvoja vienā laika posmā, abi bija mūki, abi dzīvoja Sīrijā, abi labi pazina Svētos Rakstus un ir kā divas spīdošas gaismas – sv. Hieronīms izgaismo Rietumus, kamēr sv. Efrēms Austrumus. Sv. Efrēmu cildināja Baznīcas tēvi un mācītāji, piemēram, Bazīlijs, Hrizostoms, Hieronīms, Francis no Sales un Alfons Liguri.

Efrēms piedzima Nisībijā vai Edesā, bija asinīm saistīts ar pēdējo vajāšanu mocekļiem. Uzaudzīnāts kā kristietis. Netaisnīgas apsūdzības dēļ atradās cietumā, kad sāka mazvērtēt pasaulīgās lietas. Pievērsās mūka dzīvei un Svēto Rakstu pētīšanai Nisībijas bīskapa Jēkaba aizbildniecībā. Pēc bīskapa nāves un persiešu apdraudēts, Efrēms devās uz Edesu, kur mācīja Svētos Rakstus. Zināšanu un svētuma dēļ kļuva plaši pazīstams. Apmeklējot Cēzarejā Bazīliju Lielo, saņēma diakona ordināciju.

Visu laiku uzturējās Edesā, izņemot noteiktas dienas, kad sludināja, aizstāvot Baznīcas mācību kā diakons, sekojot sv. Stefana piemēram. Rakstīja Bībeles skaidrojumu, palīdzēja tuvākmīlestībā, īpaši bada laikā, kad aicināja bagātos dalīties ar nabagiem. Pats aprūpēja izsalkušos un slimos.

Pirms nāves lūdza, lai viņu neapglabā svētnīcā, lai ticīgie aizlūdz par viņu, neatkrīt no katoliskās ticības. Pēc

aiziešanas mūžībā viņa vārdu sāka pieminēt liturģijā.

Sarakstījis trīs tūkstošus dzejoļu, un viņa raksti aptver ticības noslēpumus, morālo un garīgo dzīvi, liturģiju, himnas dažādiem Baznīcas pasākumiem. Rakstos atklājas viņa šķīstā dvēsele.

Viņš kļuva slavens kā kristīgs mūziķis un dzejnieks tā, ka viņu sauca par „Svētā Gara liru.” Māksla taču veicina zināšanas par sakrālo sfēru. Efrēma sīriešu antifonas varēja būt pamatā vēlākai Austrumu ritma attīstībai, kuru pārņēma sv. Augustīns un Gregorijs Lielais.

Sv. Efrēma autoritāti Svēto Rakstu pētniecībā atzina Baznīcas tēvi. Piemēram, Hrizostoms rakstīja, kā viņš apsauc slinkos, mierināja noskumušos, izglītoja, mācīja un uzmundrināja jauniešus, bija paraugs mūkiem un gandarītājiem, ierosme herētiķiem, paraugs tikumos, atvērts Svētajam Garam (St. Jānis Hrizostoms, *Orat. De consumm. saec.*).

Pašlaik sv. Efrēms māca debesu gudrību un ir piemērs tikumībā. Garīdzniecībai viņš ir paraugs kā sludināt Kristus mācību, veicināt ticīgo dievbijību, nesagrožīt Svētos Rakstus pēc savas labpatikas, tos skaidrot saskaņā ar Baznīcu. Dieva svētajiem jārūnā Svētā Gara ierosmē (2 Pēt 1: 20 – 21). Svētais Gars runājis caur praviešiem, atvēra apustuļu prātus Rakstu izpratnei (Lk 24: 45) un tas pats Gars līcis Baznīcai vēstīt, skaidrot un saglabāt atklāsmi, lai tā būtu par „patiesības balstu un pamatu” (1 Tim 3: 15).

Efrēms māca sekot Dieva likumiem, kuri īstenojas taisnīgo dvēselēs, un gūs piepildījumu debesīs. Garīgā dzīve stiprinās sakramentos, evaņģēlisko priekšrakstu īstenošanā, dievbijības vingrinājumos. Efrēns rosina novērtēt Jaunavas Marijas klātbūtni kristiešu dzīvēs, tāpat arī apustuļa Pētera primātu un Austrumu Baznīcu tradīcijas. Tieši Austrumu tēvi vienmēr izcēlušī sv. Efrēma kā ticības skolotāja ietekmi. Viņa dziedājumi atrodami pie slāviem, koptiem un etiopiešiem, viņš īpaši atzīts pie sīriešiem, haldejiešiem, armēņiem, maronītiem un grieķiem.

16. gadsimtā Romā uz Viminīla pakalna uzcelts dievnams par godu Jaunavai Marijai un sv. Efrēmam. Ar šo encikliku Benedikts XV izsludina sv. Efrēmu par Baznīcas mācītāju ar svētkiem 18. jūnijā. Pašlaik viņa piemiņas diena ir 9. jūnijs.

Svinot šī notikuma simtgadi, lai evaņģēliskā patiesība ar sv. Efrēma liecību „kā iedzītas naglas” paliek visu cilvēku prātos kā vienīgā Gana dotie izteicieni (Māc 12: 11) Baznīcas pilnīgākai vienotībai.

Pāvests Benedikts XVI, runājot par sv. Efrēmu sīrieti 2007. gada 28. novembrī, norādīja viņa dzejā izcili pausto Bibliisko tēlu nozīmi Baznīcas koncilu mācībā par Jēzu Kristu, Viņa īstenoto cilvēka atpestīšanu, kā arī Dievu Radītāju un sievietes cieņu, pateicoties Jēzus mājōšanai mātes Marijas klēpī.

Lai šī jubileja rosina arī mūs iesaistīties dievkalpojumos un kalpot Dievam un tuvākam.

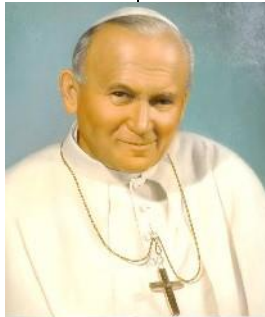

Dzīvības Evaņģēlijs

1995. gada 25. martā izdotā enciklika *Evangelium Vitae* (EV) mudina pārvarēt un novērst bīstamo nāves kultūru (sal. EV, nn. 7, 17), pamatojot un attīstot dzīvības kultūru, kas tai pretojas. Nepietiek tikai analizēt un nosodīt nāves kultūras iezīmes un sekas sabiedrībā. Drīzāk nemitīgi jāatjauno kultūra kā apzinīga mentalitāte, pārliecības un darbības kā sociālas struktūras, kas to atbalsta.

Cilvēkus pašlaik radikāli izaicina progress zinātnē un tehnikā, no vienas puses, un pieaugoša sabiedrības sekularizācija, no otras. Tas prasa vairāk pārdomāt par cilvēku un par tā eksistenci pasaulē un vēsturē. Jāizrāda lielas spējas būt dialogā, ieklausīties, ieteikt, lai audzinātu sirdsapziņas. Tikai šādi būs iespējams veidot – taisnīgi un vienojoši – kultūru, kas balstās cerībā un ir atvērta katra cilvēka integrālam progresam. Bez kultūras, kas nosargā tiesības uz dzīvību un veicina katra cilvēka pamatvērtības, nav iespējams dzīvot veselīgā sabiedrībā, nedz sasniegt ilgstošu mieru un taisnību.

Kultūra ietekmē ne tikai cilvēku uzvedību, bet arī legālos un politiskos lēmumus, kuri savukārt atvieglo kultūras ievirzes, kuras diemžēl bieži neļauj sabiedrībai īsti atjaunoties. Kultūra virza arī zinātnisko pētījumu stratēģiju, kas sniedz spēcīgus līdzekļus, kuri diemžēl ne vienmēr tiek izmantoti cilvēka patiesam labumam. Tieši pretēji, dažkārt pētījumi dažādās jomās pat, šķiet, vēršas pret cilvēku.

Sv. Jānis Pāvils II
1920 - 2020

Noskaidrojot dzīvības kultūras pamatus un iezīmes, sv. Jānis Pāvils II uzsver radīšanu, norādot, ka cilvēka dzīvību jāuzskata par Dieva dāvanu. Cilvēks, kas radīts pēc Dieva attēla un līdzības, ir aicināts būt par viņa brīvu līdzstrādnieku un reizē būt atbildīgam par radību.

Pāvests iestājas par personas cieņu katram cilvēkam no ieņemšanas līdz dabiskai nāvei, ņemot vērā miesīgumu un tās personālistisko nozīmi, kā arī ģimeni kā mīlestības un dzīvības kopienu. Jēzus atdeva savu dzīvību, lai uzvarētu nāvi un dotu cilvēkam līdzdalību savā augšāmcelšanās. Kristus ir „augšāmcelšanās un dzīvība” (Jņ 11: 25).

Ņemot to vērā, Jānis Pāvils II raksta: „Dzīvības Evaņģēlijs nav vienkārši pārdomas par cilvēka dzīvi, kaut arī tās būtu jaunas un dziļas. Tas arī nav tikai rīkojums, kura mērķis ir celt apziņu un ieviest būtiskas izmaiņas sabiedrībā. Vēl jo mazāk tas ir iluzors labākas nākotnes solījums. Dzīvības Evaņģēlijs ir kaut kas konkrēts un personisks, jo tas ietver sevī paša Jēzus personas sludināšanu. Jēzus parādījās apustulim Tomam un caur viņu katram cilvēkam ar vārdiem: ‘Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība’ ” (Jņ 14: 6) (EV, n. 29).

No Bībeles izpratnes par personu loģiski izriet miesas prasības pēc cieņas kā „subjektam” un ne kā materiālam „objektam.” Tā ir vienojoša izpratne par cilvēku, kuru mācījuši daudzi domu virzieni no viduslaiku filozofijas līdz mūsdienām.

Nodošanās dialogam starp ticību un prātu var tikai nostiprināt dzīvības

kultūru, apvienojot cieņu un sakrālumu, brīvību un atbildību katrā cilvēkā kā neatvietojamus elementus tā eksistencē. Līdz ar personas dzīves aizsardzību, jāaizsargā arī apkārtējā vide: abus tos radījis un kārtojis Dievs, kā to apstiprina pati dabiskā struktūra redzamajā pasaulē.

Bauslis „Tev nebūs nokaut” ir vairāk kā vienīgi aizliegums. Tas liek ieņemt zināmu nostāju un noteiktā virzienā darboties: aizsargāt dzīvību un veselību, novērtēt katra cilvēka cieņu, neskatoties uz tautību vai reliģiju, izglītības pakāpi, apziņas līmeni, vecumu, slimības vai veselības stāvokli. Tas nozīmē palīdzēt māmiņai ar prieku pieņemt savu bērnu, kas it kā „nācis nelaikā.” Pāvests atgādina, ka sociālā jomā jārūpējas ne tikai par nedzimušo bērnu, bet arī par vecākiem, vispirms māti, kura nonāk grūtibās grūtniecības, dzemdību vai attiecību dēļ.

Enciklika aizvien ir aktuāla laikā, kad mūsdienu sabiedrībā abortus un cita veida vēršanos pret dzīvību uzskata par pašsaprotamu un „normālu.” Sv. Jānis Pāvils II noteikti ieies vēsturē kā viens no dedzīgākajiem katra cilvēka dzīvības un cieņas aizstāvētājiem. Svinot viņa simtgadi un viņa atstāto mantojumu, Baznīcas dēļiem un meitām būtu ar pārliecību jāiestājas par dzīvības Evaņģēliju, kas atbilst dabiskā likuma, veselā saprāta un tautas izdzīvošanas principiem.

**Aicinām pieteikties dalībai
svētku procesijās**

Kontaktārunis: 29906068-Zinta

SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS

**uzsākas 2020.g. 27. septembrī,
svētdien**

**SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ
plkst.13.15**

**Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt
kristīti,**

**pieņemt pirmo Svēto Komūniju
(iet pie Dievgalda),**

laulāties,

iepažīt vai padziļināt

Katoliskās Baznīcas

ticības mācības pamatus

Aicināti – skolas vecuma bērni,

jaunieši un pieaugušie –

visās vecuma grupās

Sazināšanās tel. 29654800

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un

atbalsts cilvēku vajadzībās.

**Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.**

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com